קנא א מיי' פ"ד מהל' מאכ"א הל' יב סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סימן מד סעיף ו:
קנב ב מיי' פט"ו מהל' מאכ"א הלכה ט סמג לאוין קי טוש"ע אה סעיף ד סעיף יג:
קנג ג מיי' פ"ו מהלכו' יסודי התורה הל' ו:
קנד ד ה מיי' פ"ג מהל' מעוכ"ם הל' ו:

תורה אור השלם

1. וְאִם שָׁכֹב יִשְׁכַּב אִישׁ אַחֲוָה וְתֵדְתָּה נִדָּתָהּ עָלָיו וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים וְכָל הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא:
ויקרא טו כד
2. וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת פָּנָי כִּי לֹא יִרְאַנִי הָאָדָם וָחָי:
שמות לג כ
3. בְּשָׁנַת מוֹת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאָה אֶת אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת הַהֵיכָל:
ישעיהו ו א
4. כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרֵבִים אֵלָיו כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו:
דברים ד ז
5. דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ קְרֻאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב:
ישעיהו נה ו
6. לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֵּלָה וַעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא:
שמות כג כו
7. וְהִסַּפְתִּי עַל יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמִכַּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר אַצִּילְךָ וְאֶת הָעִיר הַזֹּאת וְגַנּוֹתִי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְמַעֲנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי:
מלכים ב כ ו
8. וְאָמַר אוֹי לִי כִּי נִדְמֵיתִי כִּי אִישׁ טְמֵא שִׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם טְמֵא שִׂפָתַיִם אָנֹכִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת הַמֶּלֶךְ יְיָ צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי:
ישעיהו ו ה

מוסף רש"י

הובא בעמוד הבא.

תוספות ישנים

א) והקשה הר' נתנאל כיון דנפקא לן ממזיר סוטתו מלא יוכל בעלה להשתות וכו' ומתרץ הכא דהולד כשר ס"כ מאי טעמא דרבי עקיבא דאמר במחזיר גרושתו הולד ממזר. כשלמא לפ"ה ניחא דניחא דקרא דלא יוכל לה לחיי כלל במחזיר סוטתו [מלא] במקדיים סוטתו לחייהן הכא לחיים הוי ולחי ממזר מטעם דלא יוכל לה לחיי כלל במחזיר סוטתו ולפי' המחזיר אין הולד ממזר ר"ע נמי כיון דאמתק לאו דלא יוכל לגבי מקדיים סוטתו הוי לחיים הוי ולפי' הא דנפקא לן מסוטה דלא יוכל לחיי כלל במחזיר סוטתו ממש דלא נפקא לן מקרא דלהיות לו לאשה ס"כ היכי מוקי לה בגלמה דר"ע נמי הוי ממזר ומיהו קשיא לר"ע מאי שנא מחזיר דאמר הולד ממזר ומקדיים דאמר כשר ועוד דבריש יש מותרות (לקמן ד' פה:) ופסק הרמב"ם בפ"ד מהלכות מעוכ"ם (ה"ב) דאפילו מקדיים סוטתו הולד ממזר ומשמע דלא כר"ע ואפשר דהרמב"ם ס"ל כרבי יוסי דאמר (לקמן ד' פה.) דמקדיים סוטתו לאו כלום הוא ולא חשיב ליה כלל ומיהו קשה